Pojęcia stosowane w statystyce publicznej

Główne miejsce pracy

Nazwa angielska: The main workplace

Definicja:
Osoby, które pracują w więcej niż jednym zakładzie pracy i deklarują na podstawie określonych kryteriów, że dana jednostka sprawozdawcza jest ich podstawowym miejscem pracy.

Dodatkowe wyjaśnienia metodologiczne:
Pojęcie to stosowane jest w statystyce w celu obliczania liczby osób pracujących, przyjmując zasadę jednorazowego ujmowania osób pracujących w kilku miejscach pracy, tzn. osoby zatrudnione w dwóch lub więcej miejscach pracy powinny oświadczyć, które miejsce pracy uważają za główne, przyjmując za kryterium np. wymiar godzin, kwotę wynagrodzenia. Dla pracującego emeryta lub rencisty głównym miejscem pracy jest zakład pracy, a emerytura lub renta jest źródłem dochodu dla tej osoby.

Źródło definicji:
- Zeszyt metodologiczny Pracujący w gospodarce narodowej
  Autor: Główny Urząd Statystyczny
  Miejsce publikacji: Warszawa 2020 r.

Pojęcie nadrzędne:
- Pracujący w gospodarce narodowej

Pojęcie podrzędne:
- Agenci
- Członkowie spółdzielni produkcji rolniczej
- Niepełnozatrudnieni - zatrudnieni na umowy okresowe
- Niepełnozatrudnieni
- Osoby wykonujące pracę nakładczą
- Osoby zatrudnione poza granicami kraju
- Pełnozatrudnieni - zatrudnieni na umowy okresowe
- Pełnozatrudnieni
- Pracownicy zatrudnieni w formie telepracy
- Pracujący w porze nocnej

- Zatrudnieni

Dziedzina:
Rynek pracy

Jednostka odpowiedzialna merytorycznie:
Urząd Statystyczny w Bydgoszczy
e-mail: SekretariatUSBDG@stat.gov.pl